

Cauza C-409/06

Winner Wetten GmbH **împotriva** **Bürgermeisterin der Stadt Bergheim**

(cerere de pronunțare a unei hotărâri
preliminare formulată de Verwaltungsgericht Köln)

„Articolele 43 CE și 49 CE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Organizarea de pariuri pe competițiile sportive supusă unui monopol public la nivelul unui land — Decizie pronunțată de Bundesverfassungsgericht prin care se constată incompatibilitatea cu Legea fundamentală germană a reglementării aferente unui asemenea monopol, însă prin care aceasta este menținută în vigoare pentru o perioadă tranzitorie având rolul de a permite asigurarea conformității acesteia cu Legea fundamentală — Principiul supremației dreptului Uniunii — Admisibilitatea și condițiile eventuale ale unei perioade tranzitorii de acest tip în cazul în care reglementarea națională respectivă încalcă de asemenea articolele 43 CE și 49 CE”

Concluziile avocatului general Y. Bot prezentate la 26 ianuarie 2010 . . . . . I - 8017

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 septembrie 2010 . . . . . I - 8041

Sumarul hotărârii

*Dreptul Uniunii — Efect direct — Supremație — Reglementare națională referitoare la un monopol public privind pariurile pe competițiile sportive
(art. 43 CE și 49 CE)*

Având în vedere supremația dreptului Uniunii direct aplicabil, o reglementare națională referitoare la un monopol public privind pariurile pe competițiile sportive care, potrivit constatărilor unei instanțe naționale, conține restricții incompatibile cu libertatea de stabilire și cu libera prestare a serviciilor, întrucât restricțiile respective nu contribuie la limitarea activităților de pariuri în mod coerent și sistematic, după cum impune jurisprudența Curții, nu poate continua să se aplice de-a lungul unei perioade tranzitorii.

Presupunând chiar că o serie de considerații similare celor privind menținerea efectelor unui act al Uniunii anulat sau invalid, care are drept obiect evitarea nașterii unui vid juridic până la apariția unui nou act care să înlocuiască actul anulat sau invalidat astfel, sunt de natură să conducă, prin analogie și cu titlu excepțional, la o suspendare provizorie a efectului de înlăturare avut de o normă din dreptul Uniunii direct aplicabilă asupra dreptului național contrar acesteia, o astfel de suspendare, ale cărei condiții nu ar putea fi determinate decât de Curte, trebuie exclusă de la bun început în lipsa unor considerații imperative de securitate juridică de natură să o justifice.

Astfel, nu se poate admite ca norme de drept național, fie ele de natură constituțională, să aducă atingere unității și eficacității dreptului Uniunii.

(a se vedea punctele 61, 66, 67 și 69 și dispozitivul)